

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل			
پیاده‌سازی	تصحیح و ویرایش اولیه	ذکر مآخذ	ویرایش دوم
			تکمیل مآخذ و ویرایش نهایی

اهتمام به خواندن زیارت عاشورا در ماه محرم

کلمات کلیدی: زیارت عاشورا، محرم، مستحبات، همت، سالک، عبادت، محبت، تبلور عشق، امام حسین علیه السلام، دیدار خداوند، لعن و سلام.

✿ اگر یک ماه محرم هر روز در خانه‌ات زیارت عاشورا را با صد لعن و صد سلامش بخوانی، خدا را می‌بینی. امام حسین علیه السلام ظهور محبت است. ائمه علیهم السلام یک ماه محرم را خیمه‌ی عزا می‌زدند و گریه می‌کردند.^۱

اوج آرزوی همه‌ی عارفان و سالکان چیست؟ رسیدن به لقاءالله! همان آرزویی که در مناجات شعبانیه است که: **أَنْزِرْ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ نَظَرِهَا إِلَيْكَ!**^۲ و این همه آرزوی لقاء و دیدار خداوند که در دعای ابوحمزه‌ی ثمالی و سایر ادعیه است، اوج آرزو و آرمان یک سالک الی الله است؛ و دیدار خدای متعال چیزی است که با زیارت عاشورا به دست می‌آید. ان شاءالله انسان همت داشته باشد و بهره ببرد. متأسفانه در عصر و زمان فعلی، ما خیلی کم‌همت شده‌ایم. خدا حاج آقای دولابی را رحمت کند، ایشان تعریف می‌کردند که مرحوم میرزای قمی که مرجع تقلید جهان تشیع بودند و آن همه مراجعات و

۱. مهدی‌طیب، مصباح‌الهدی، ص ۳۰۵.

۲. سیدبن طاووس، اقبال‌الاعمال، ج ۲، ص ۶۸۷؛ مجلسی، بحارالانوار، ج ۱۹، ص ۹۹ و محدث‌قمی، مفاتیح‌الجنان، مناجات شعبانیه.

جلسات تدریس داشتند، مقید بودند که هر روز زیارت عاشورا را با صد لعن و صد سلام در حرم بخوانند. مقید بودند که هر روز این کار را بکنند. گذشتگان همّت‌های والایی داشتند و ما متأسفانه خیلی کم‌همّت شده‌ایم و کم‌ظرفیتی نشان می‌دهیم. خدا رحمت کند آیت‌الله‌العظمی بهجت‌رضوان‌الله‌تعالی‌علیه را، ایشان هم بسیار شکوه داشتند و غصّه می‌خوردند از اینکه مردم زمان ما در بهره بردن از مستحبات چقدر کم‌همّت شده‌اند؛ چون می‌دانید، مستحبات است که انسان را به اوج می‌رساند. به هر تقدیر، امیدواریم خدا به همه‌ی ما همّت بدهد؛ اگر انسان ولو شده در همه‌ی عمر یک‌بار زیارت عاشورای تمام‌عیار بخواند، کارش را می‌سازد. زیارت عاشورا اکسیر عجیبی است.

امیدواریم خدا به ما همّت بدهد که یک ماه محرّم هر روز در خانه بنشینیم و زیارت عاشورا را با صد لعن و صد سلام بخوانیم. خیلی طول نمی‌کشد. به‌اندازه‌ی یکی از سریال‌های هجو تلویزیون که هر شب سه چهار تا از آن را پشت سر هم می‌بینند هم طول نمی‌کشد. اگر انسان مقایسه کند، می‌بیند که وقتش را صرف چه چیزهایی می‌کند و چه چیزهای با ارزشی وجود دارد که می‌تواند وقتش را صرف آنها کند. همّت کنیم! و باور کنید اشتهای انسان کم‌کم باز می‌شود. اگر انسان به کم بسنده کند، تا آخر عمر اشتهایش همان قدر باقی می‌ماند؛ ولی اگر به تدریج حجم غذاهای روحانی خود را بالا ببرد، کم‌کم ظرفیتش بالا می‌رود؛ اشتهایش بیشتر می‌شود؛ هاضمه‌اش قوی‌تر می‌شود و دیگر به‌سادگی سیر و خسته نمی‌شود. شروع کنیم؛ تمرین کنیم و ببینیم چه اتفاقی می‌افتد. فرمود: **خدا را می‌بینی!** حرف خیلی بزرگی است! امیدواریم خدا توفیقش را بدهد.

ادامه‌ی عبارت این است که **امام حسین علیه السلام ظهور محبت است**. اول انسان محبّ خداست؛ انسان خدا را دوست می‌دارد؛ اما اگر راه محبت تا انتها پیش برود خبری از محبّ باقی نمی‌گذارد. محبّ تجلّی و تبلور تامّ محبت می‌شود، خود محبت می‌شود! خود عشق می‌شود! این‌گونه نیست که امام حسین علیه السلام محبّ خداست؛ خیر! اصلاً امام حسین علیه السلام خود محبت و عشق است. تبلور عشق و محبت

خداست. همه‌ی وجود امام حسین علیه السلام عشق است؛ محبت به خدای متعال است؛ اصلاً عشق متبلور است. گفته‌ایم که عبادت می‌تواند انسان را به جایی برساند که خود عبادت شود؛ یعنی عابد به عبادت تبدیل شود؛ مثل اینکه مصلی به صلاة تبدیل شود؛ صائم به صوم تبدیل شود. شخص، تبلور تمام‌عیار نماز، روزه، حج و زکات می‌شود. بنابه آنچه نقل شده، امیرالمؤمنین علیه السلام جملاتی راجع به خودشان فرمودند که: **أَنَا صَلَاةُ الْمُؤْمِنِينَ وَ صِيَامُهُمْ، أَنَا الزَّكَاةُ، أَنَا الْحَجُّ!**^۳ این تبلور در فعل است؛ اما در محبت، تبلور تمامیت عشق، وجود مقدس اباعبدالله الحسین علیه السلام است. امام حسین علیه السلام ظهور و تجلی خود محبت است؛ نه اینکه امام حسین علیه السلام محبت است؛ خیر، محبت تمام‌عیار است؛ تبلور و تجلی تمام‌عیار محبت و عشق است.

ائمه علیهم السلام یک ماه محرم را خیمه‌ی عزا می‌زدند و گریه می‌کردند.

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَاعَبْدِ اللَّهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَاعَبْدِ اللَّهِ^۴

۳. ابن‌شاذان قمی، فضائل، ص ۸۴؛ بحرانی، حلیة‌الابرار، ج ۲، ص ۱۲۴: **أَنَا صَلَاةُ الْمُؤْمِنِينَ.**

۴. کلینی، کافی، ج ۴، ص ۵۷۵؛ حرّعاملی، وسائل‌الشیعه، ج ۱۴، ص ۴۹۳ و مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۳۰۱.